

BOLETIN BREXIT

EDICIÓN 55 – 7/05/2021

As empresas lácteas do Reino Unido tentan calcular o custo da rotación no comercio posterior ao Brexit. O comercio coa UE caeu en picado e a industria láctea viuse especialmente afectada polas novas normas aduaneiras.

Un pequeno erro na tramitación e o camiión cisterna de aceite de manteiga mantense na aduana francesa durante cinco días, e as autoridades veterinarias da fronteira ameazan con destruílo. A desfeita case lle custou ao exportador, a empresa láctea County Milk, unha cifra millonaria. Despois de tensas negociacións, a carga foi finalmente repatriada.

Aínda que o comercio de Gran Bretaña á UE comezou a recuperarse da irrupción do Brexit a principios deste ano, algúns sectores aínda teñen problemas, especialmente a industria láctea.

As exportacións derrubáronse en febreiro por segundo mes consecutivo, segundo mostraron as cifras de HMRC a semana pasada, e o leite e a crema experimentaron a maior perda posterior ao Brexit dos 10 principais produtos alimenticios vendidos ao continente.

A análise das cifras da Federación de Alimentos e Bebidas (FDF) mostrou que as exportacións de leite e de crema á UE caeron un 97%, en comparación co ano anterior, con só £ 900,000 en produtos exportados, en comparación con máis de £ 24 millóns en febreiro de 2020. As exportacións de queixo do mes de febreiro caeron de 41 millóns de libras esterlinas a 14,5 millóns de libras esterlinas, unha caída do 65%, aínda que isto supuxo unha mellora con respecto ás cifras rexistradas no mes de xaneiro, cando a categoría caeu o 85%.

As empresas lácteas din que se enfrontan a unha "combinación asasinosa" de maiores custos, complexidade e tramitación innecesarios para exportar produtos como a manteiga, a crema e o queixo á UE desde o Brexit, e algúns na industria temen que a actual desaceleración corra o risco de volverse permanente.

Do mesmo xeito que a carne e outros produtos de orixe animal, os produtos lácteos requiren algúns controis, certificados e documentación máis estritos. Un veterinario ten que inspeccionar o produto e selar a documentación antes de que poida partir cara ao continente, mentres que os comerciantes deben incorporar información en varias bases de datos. Se hai algún erro nos documentos ou as autoridades aduaneiras da UE rexeitan unha carga, a entrega pode atrasarse significativamente e, no peor dos casos, reexportarse a Gran Bretaña ou mesmo destruírse.

County Milk, un dos 10 principais exportadores do Reino Unido, nun sector dominado por multinacionais, adoitaba exportar ao redor de 15 camiións cisterna de nata á UE cada semana antes do Brexit. Desde xaneiro, reduciuse en tres cuartas partes, a tres ou catro camiións cisterna.

Os custos comerciais aumentaron, mentres que o transporte a miúdo vese afectado polos atrasos, e a incerteza da entrega significa que algúns clientes europeos están a ofrecer prezos máis baixos para os produtos lácteos británicos.

“O que estamos a ver é que é substancialmente diferente e significativo como para que non sexa viable [exportar] en varios casos”, dixo o director comercial deste xigante inglés.

Durante a adhesión do Reino Unido á UE, o comercio de produtos lácteos era unha vía de dobre sentido. Os consumidores británicos desenvolveron o gusto polos queixos continentais, desde o brie francés e a mozzarella italiana ata o gouda holandés e o feta grego.

Con todo, os consumidores europeos tamén gozan do queixo cheddar británico, mentres que a crema, a manteiga e o queixo que se producen no Reino Unido son ingredientes de moitos alimentos fabricados na UE, incluídos os xeados e as galletas.

O Reino Unido é un importador neto, pero as exportacións de lácteos valeron 1.400 millóns de libras esterlinas ao Reino Unido no ano 2019, das cales a gran maioría (86%) destinouse á UE, mentres que só 246 millóns de libras esterlinas exportáronse ao resto do mundo, segundo as cifras de HMRC.

Non todo o mundo está preocupado. O organismo comercial Dairy UK di que os datos de exportación mellorarán nos próximos meses. “Os patróns normais de comercio están a renovarse a medida que o mercado se suaviza, e as estatísticas nacionais deberían poñerse ao día en breve cos cambios a curto prazo”, dixo Dairy UK.

Outros na industria seguen sen estar convencidos. Andrew Kuyk, director xeral de Provision Trade Federation, que fala en nome do comercio de produtos lácteos e carne de porco, teme que as dificultades do sector lácteo non sexan só problemas iniciais.

Restaurantes e pubs do Reino Unido enfróntanse a unha crise de persoal despois do Brexit

O sector “hospitality” apunta a contratar despois da pandemia e todos os meses de confinamento, pero atopanse cunha falta de oferta de persoas cualificadas da UE.

O grupo de pubs que cotiza na bolsa máis grande do Reino Unido, Mitchells & Butlers (M&B), perdeu a 9.000 dos seus 39.000 empregados desde o ano pasado; D&D, propietario de máis de 40 restaurantes de luxo, incluídos Lle Pont da Tour e Coq d’ Argent, está a buscar ata 400 empregados dun total de 1.300 traballadores no Reino Unido; e Pizza Express está a buscar 1.000 empregados, despois de despedir a miles deles fai menos dun ano.

Os pubs e os restauradores están de acordo en que existe un desafío particular no sueste de Inglaterra e Londres, xa que a falta de persoal cualificado da UE, despois do Brexit, está a causar problemas coa contratación de persoal, especialmente na cociña. Crese que máis do 30% dos traballadores da hostalería no Reino Unido proveñen de Europa antes do Brexit, pero iso elévase a máis da metade dos empregados en Londres.

As dificultades xorden a pesar de que hai un 28% menos de persoas traballando en hostalería este mes en comparación con hai un ano, segundo a empresa de tecnoloxía Fourth. Pouco menos

do 35% dos novos principiantes no primeiro trimestre de 2021 procedían da UE, en comparación con case a metade en 2019.

Martin Williams, director de Rare Restaurants, propietario da cadea Gaucho de 16 restaurantes e tres restaurantes M, está a buscar para cubrir 40 postos de traballo dun equipo de ao redor de 750. Dixo que os seus rivais comezaran a tentar roubar persoal clave debido á escaseza de persoal cualificado.

Williams dixo que o grupo puido reunir aos traballadores dos seus 19 restaurantes para servir nos oito restaurantes que podían traballar ao aire libre, pero a escaseza agravaríase coa reapertura completa o próximo mes.

A industria está a recadar £ 5 millóns para apoiar a cualificación de ata 10.000 novos empregados, xa que os empregadores din que os traballadores buscaron un emprego alternativo ou regresaron a Europa despois de meses dos bloqueos que mantiveron pechadas as empresas. A iniciativa Springboard, que conta co respaldo de Savoy Educational Trust, o grupo de bebidas Diageo e o grupo BaxterStorey, ten como obxectivo que os mozos estean completamente cualificados para o próximo verán.

Alastair Storey, director executivo de Westbury Street Holdings, propietaria do grupo de catering Baxter Storey e da cadea de cafeterías Benugo, admite que os novos recrutados non serán suficientes para apoiar á industria que, en pleno apoxeo, emprega a 3 millóns de persoas. "Teremos un gran desafío", dixo, e agregou nunha reunión recente da industria, que outros restauradores estimaron que faltaban entre un 10% e un 25% de persoal.

"Recibimos moitas solicitudes, pero poucas persoas coas habilidades que necesitamos", dixo Storey, e sinalou que o persoal de recepción ou os xerentes con experiencia eran tan difíciles de atopar como o persoal de cociña cualificado. Dixo que se volvería máis difícil na segunda metade do ano a medida que a industria reabra por completo, con bebidas e comidas no interior.

Deas Gunewardena, copropietario de D&D, dixo que atopar persoal converteuse no "desafío número un" do grupo. "Estamos a traballar as 24 horas do día para ter suficiente xente antes da reapertura total dos restaurantes o día 17 de maio", agregou. "Sempre soubemos que se tiñamos unha forte recuperación teríamos un desafío para conseguir persoal e iso parece que o estamos a sufrir neste momento. Creo que este verán utilizaremos máis estudantes que nunca para poder facer fronte", agregou.

Dixo que D&D involucrouse coa iniciativa Springboard como parte dos esforzos para facer que a industria sexa máis atractiva a longo prazo co obxectivo de atraer persoal doutras industrias.

Fitch Ratings predi que é probable que a escaseza xere maiores custos e menores marxes de ganancia para as empresas hostaleiras a curto prazo, xa que teñen que aumentar os salarios e ofrecer máis capacitación para o persoal menos experimentado.

Unha nota publicada por Fitch esta semana agregou: "Anticipamos que estas presións disiparanse gradualmente e que o sector contratará cada vez máis dentro do Reino Unido, incluídos os empregados despedidos doutros sectores orientados ao cliente, como o comercio polo miúdo debido aos peches permanentes das tendas. Algúns custos adicionais poderían compensarse con

aumentos estratéxicos de prezos, como eliminar os descontos en alimentos dalgúns operadores de bares".

Con todo, Peter Borg-Neal, presidente e propietario do pub Oakman Inns, dixo que os verdadeiros problemas non se revelarían ata que o sistema das licenzas termine en setembro e quede claro cantos traballadores regresarán.

Pesca en Xerse: De que trata a disputa entre o Reino Unido e Francia? Por que están enfadados os pescadores franceses?

As autoridades francesas din que as novas regras que rexen o acceso dos barcos de pesca estranxeiros ás augas territoriais de Xerse son inaceptables. Segundo as regras posteriores ao Brexit, que entraron en vigor este mes, emitíronse 41 licenzas ou permisos a barcos pesqueiros franceses para operar nas augas de Xerse.

O acceso outorgouse en función da cantidade de pesca que realizaron alí entre o mes de febreiro de 2017 e o mes de xaneiro de 2020. Pero mentres que algúns barcos franceses proporcionaron información completa sobre a cantidade de pesca que realizaron no pasado, outros non. Iso significa que a 17 dos 41 barcos déuselles moito menos acceso do que esperaban. Se os propietarios presentan máis probas, di Xerse, as súas licenzas poden modificarse para darlles máis.

Pero Francia di que non houbo consultas sobre outras novas condicións que afectan a todos os barcos que, di, "non foron arranxadas ou discutidas, e sobre as cales non fomos notificados".

Cales son estas condicións?

O goberno de Xerse agregou o que chama dúas medidas de conservación "moi menores" ao novo acordo de acceso, que se ocupan das áreas de dragaxe e anidación. Sostén que ningún deles é irrazoable. Francia sostén que as novas normas crean zonas restrinxidas e limitan o tipo de equipo de pesca que se pode utilizar. Din que moitos dos seus barcos locais poderían quedar fóra do negocio e os barcos máis pequenos tamén se verían afectados.

Se a posición de Xerse non cambia, Francia resérvase o dereito para tomar represalias. Vale a pena sinalar que a disputa actual non involucra a outras Illas da Canle, como Guernsey.

Qué tipo de acción podería emprender Francia?

Francia ameazou con cortar a subministración de electricidade a Xerse. Estímase que o 95% da electricidade da illa chega por cables submarinos desde Francia, que está a só 14 millas de distancia.

Isto pode ser só unha negociación dura, pero Francia, teoricamente, estaría no seu dereito de tomar esta acción. O acordo do Brexit di que, nalgúns casos, tanto o Reino Unido como a UE poden responder o incumprimento dunha parte do acordo, por exemplo, na pesca, impondo sancións noutra área (subministración de electricidade). Pero terían que demostrar que o acordo realmente violouse, e iso levaría algún tempo.

Quen decide?

O estado de Xersei é complicado porque non é parte do Reino Unido e nunca foi parte da Unión Europea. É o que se coñece como unha dependencia da Coroa, o que significa que ten unha liberdade substancial de Westminster e exerce un control diario sobre as súas augas de pesca.

Con todo, o goberno do Reino Unido é o último responsable das súas relacións internacionais. É por iso que o acceso ás augas de pesca ao redor das Illas da Canle trátase especificamente no novo acordo comercial entre o Reino Unido e a UE.

Respecto social, ambiental e a redución do impacto (zero net) nos supermercados británicos

Como saben, o Reino Unido marcouse como obxectivo que a súa economía compense as emisións de gases con efecto invernadoiro, de forma que o balance sexa cero, e non contribúa ao cambio climático. Marks & Spencer foi o pioneiro nestas medidas, traballando desde o ano 2007, e tanto Tesco (para o 2035) como Sainsbury's (para o 2040) marcáronse como obxectivo alcanzar esta neutralidade. A esixencia dos consumidores crece no que respecta ao medio ambiente, e as empresas que non se adapten seguramente verán minguado o seu mercado, ou polo menos, competindo na parte do mercado dos prezos máis baixos.

Outras cadeas buscan tamén novidades nesta liña, aínda que os seus obxectivos sexan máis modestos. Por exemplo, The Coop (que dividiu o problema en varias fases e xa alcanzou a neutralidade no que respecta a as súas operacións e ás tendas) acaba de anunciar que está a traballar en produtos e no ano 2023 a gama de produtos veganos Gro será completamente neutral. Ademais, para evitar que os produtos veganos teñan unha imaxe de ser máis caros que os cárnicos e lácteos aos que substitúen, reduciu o prezo de gran parte da gama para que teñan un prezo na mesma liña que o que imitan. Desta forma, aos clientes non lles vai a custar máis diñeiro comprar produtos que eles consideran máis sostibles.

Tesco ademais avanza un pouco máis na súa estratexia para reducir o seu impacto ambiental. Acaba de lanzar uns bonos de débeda vinculados ao seu cumprimento dos obxectivos ambientais, de forma que pagará menos interese canto maior sexa o cumprimento. Pero ademais, vinculado cun banco británico, abriu unha liña de financiamento de proxectos para os seus provedores con intereses preferentes, pero para acceder a ela os provedores terán que marcarse obxectivos de sustentabilidade aliñados cos de Tesco, de forma que se amplifique o efecto ao longo de toda a cadea de subministración.

E finalmente, varios negocios alimentarios europeos, entre eles un bo número das cadeas de supermercados británicas, asinaron unha carta na que se manifestan en contra dunhas novas iniciativas legislativas en Brasil. Din que as novas leis van permitir que se deforeste aínda máis o Amazonas e aumente o terreo destinado ao cultivo de soia e cría de gando de carne. Por iso din que estarían dispostas a comprometerse a non comprar alimentos producidos en Brasil (o país é un dos grandes exportadores de Tenreira, Soia e Café).

Algunhas cadeas como Iceland danlle unha dimensión pública moi importante ás súas accións, con anuncios en prensa, e slogans nas súas tendas.

Como vemos, no día a día dos negocios alimentarios non soamente está a procura da calidade, de produtos innovadores, e da eficiencia, cada vez está máis integrado o respecto social, o ambiental e a redución do impacto, ante a presión dos consumidores que queren mercar produtos “verdes”.

ENLACES DE INTERESE

<https://www.theguardian.com/politics/2021/apr/16/eu-uk-hold-productive-talks-northern-ireland-crisis-brexit>

<https://www.bbc.com/news/uk-northern-ireland-56684166>

<https://www.bbc.com/news/uk-northern-ireland-foyle-west-56770505>

<https://www.bbc.com/news/56763859>

<https://www.theguardian.com/politics/ng-interactive/2021/mar/24/how-brexit-added-layers-bureaucracy-meat-exports>

Máis información proven de redes privadas coas Embaixadas e Consulados asociados con Tradex Consulting

Información relativa ao comercio directamente desde o goberno británico <https://www.gov.uk/transition>